

Kukátko

III. ročník krajské postupové přehlídky amatérského divadla pro dospělé a dětské publikum

Naše porota • Karel Vlček

Text: -nira- | Fotografie: Roman Albrecht, Divadlo Palace

Narodil se v Liberci a v Praze vystudoval gymnázium a herectví na DAMU. Hostoval již během studií a svou profesionální kariéru odstartoval v Ostravě. V Praze hraje od roku 1993, nejprve v Divadle za branou II a od roku 1998 je členem souboru Divadla pod Palmovkou. Objevil se i na dalších scénách a znát ho můžeme nejen z divadelního jeviště, ale také z televize. Zahrál si na příklad ve filmech O princezně, která nesměla na slunce (1985), Princípálka (1986), Láska je láska (2012), Prach (2015) a v seriálech Modrý kód, Cesty domů a Vyprávěj. Z rozhovoru z minulého roku o něm víme plno zajímavých informací. Na medicínu nebo filozofii se příliš nehodil, a tak následoval svého otce v kariéře herce. Před zhlédnutím představení se těší na překvapení – to je pro něj v divadle důležité. Má moc rád pohádky a také Vysockijho učitele Věnceslava Metelku a Václava Klimenta Klicperu... Myslí si, že je možné dobře zahrát i špatně napsanou hru. České divadlo v tom má velkou tradici.

Na medicínu nebo filozofii se příliš nehodil, a tak následoval svého otce v kariéře herce. Před zhlédnutím představení se těší na překvapení – to je pro něj v divadle důležité. Má moc rád pohádky a také Vysockijho učitele Věnceslava Metelku a Václava Klimenta Klicperu... Myslí si, že je možné dobře zahrát i špatně napsanou hru. České divadlo v tom má velkou tradici.

Někteří herci jsou tak skvělí, že vám dají zapomenout (alespoň částečně) na ideologickou nálož i nedokonalost textu. Bohužel ona schopnost přinášet mimoslovní poselství se z českého herectví vytrácí. Silné období bylo za doby protektorátu, či třeba v padesátých letech nebo za normalizace. Na své nejoblíbenější divadelní texty, pokud možno nechodí. Text a představení jsou dvě velmi odlišné věci. A sebelepší text lze inscenací zabít – zejména leností, nedovzdělaností nebo neumětelstvím. A naopak svoji neoblíbenou hru nedokáže jmenovat. S věkem se spousta věcí proměňuje a s nimi i naše vnímání.

NIPOS-ARTAMA

Text: -oš-

NIPOS neboli Národní informační a poradenské středisko pro kulturu je společnost spjata s ministerstvem kultury, která podporuje rozvoj kultury, především rozvoje kulturně-společenských a tvůrčích aktivit občanů v místech a regionech, se zřetelem k oblasti neprofesionálních uměleckých aktivit. Dále provádí celkovou statistiku rezortu. Pod NIPOS spadá několik útvarů, každý má jiný účel, nás zajímá především útvar ARTAMA, který plní funkci odborného garanta soutěže.

ARTAMA je útvar pro neprofesionální umělecké aktivity. Nabízí a zajišťuje odborný servis v oblastech neprofesionálního umění a dětských estetických aktivit, pořádá nebo odborně zajišťuje dílny a semináře, přehlídky, festivaly, soutěže, shromažďuje dokumentaci, poskytuje komplexní informace o problematice

neprofesionálního umění, zpracovává odborné expertizy pro orgány státní správy a samosprávy, spolupracuje se spolky, občanskými sdruženími, kulturními zařízeními, školami a školskými zařízeními. ARTAMA nabízí odborné konzultace, zpracování projektů akcí, dramaturgickou poradnu, kontakty s odborníky v jednotlivých oborech.

Recenze • Dokonalý partner

Text: -oš- | Fotografie: -lin- (více fotografií na straně 4)

Výborná komediální příležitost pro tři (starší) herečky. Manželský pár Harry a Henrietta se maličko nepohodne a manžel jako pomstu vymyslí, že do domu pozve všechny tři matky své ženy, jedna je vlastní, dvě nevlastní – otec Henrietty byl třikrát ženatý. Protože tchyně se nesnášejí a zároveň „bojují“ o svou dceru, je o zábavu v domě postaráno. Ač je Harrymu a Henriettě k ruce jejich sluha Alfréd, nad situací brzy ztratí kontrolu. Dočkáme se hádek, výslechu, obrovské sledovací akce, oslavy aristokratické snídaně, programového omdlévání atd. atd. Nakonec to ale všechno dobře dopadne.

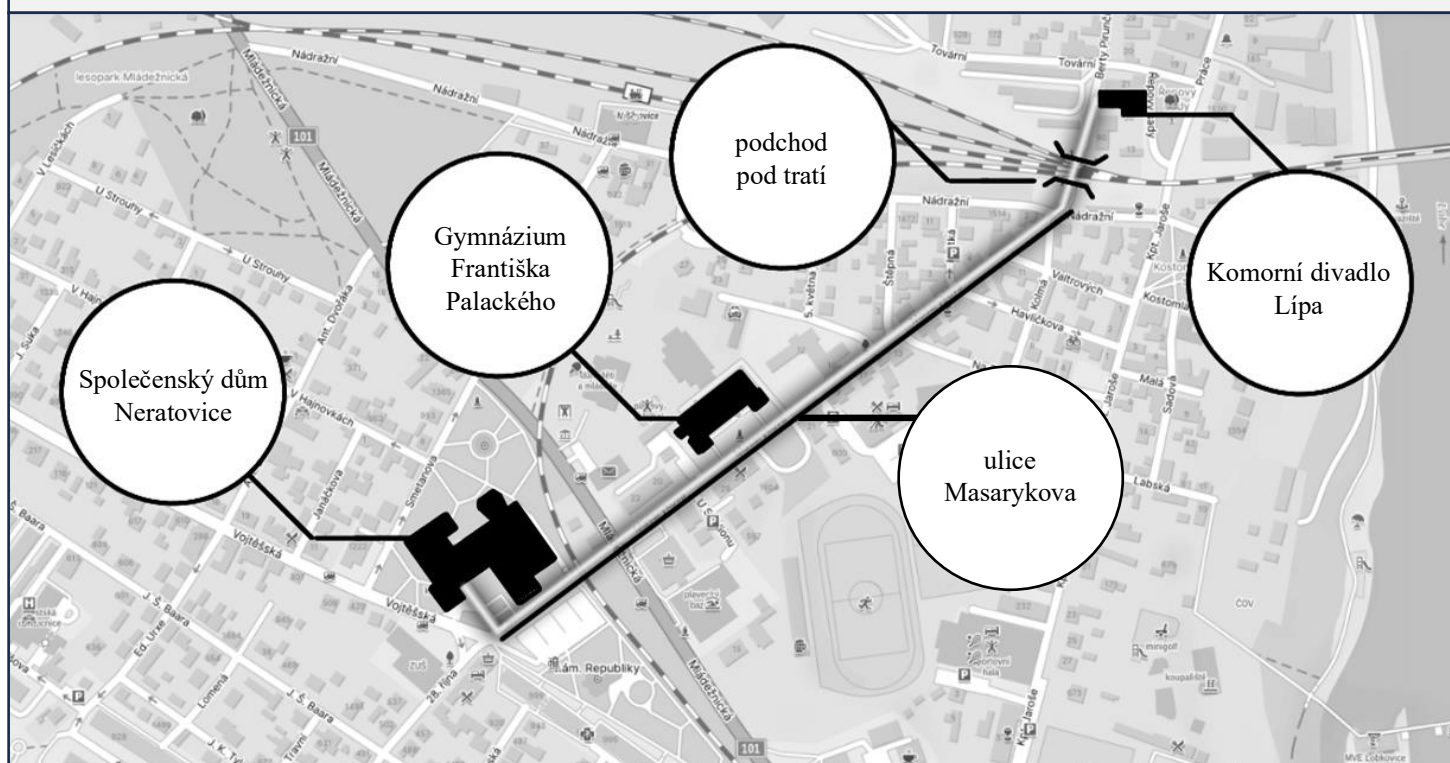
Při pátečním večeru se nám představil početný ansámbl z Hostovic, který si přivezl svojí inscenaci hry Jen pro zvané. Žánrově je dílo konverzační komedií, což si mohli ti, kteří ho dříve neznali vydedukovat hned po první scéně, ve které má mladý manželský pár rozmluvu ve svém honosném sídle. Scéna je textově poměrně náročná, ale hercům se podařila přeříkat bez jediného škobrtnutí, a to i přes faktor prvotní trémy. Tu sice nedali znát na první pohled, každopádně naši zkušení porotci ji přesto dokázali vycítit, a to ve formě přehnané a nepřirozené gestikulace a v herectví, které následně vytvořilo celkový dojem odklonění se od původního žánru a přiblížení se spíše grotesce. Herci to však neměli vůbec lehké, jelikož si vybrali hru, která sama o sobě k levné grotesce svádí svým nedostatečně promyšleným motivem, který stojí na nepřirozené nedůvtipnosti postavy Harryho, kterému pokud něco nebylo vysvětleno doslovně a pomocí zjednodušení, tak neměl šanci dojít k závěru, což vytvářelo absurdní okamžiky. Jak pak může vzniknout důstojná konverzační komedie, když taková postava má řešit otázku zakládání si rodiny se svojí manželkou mi zůstává záhadou.

Když se však divák zaměřil na herecké výkony, tak nejen laik byl příjemně překvapen. Skvělou artikulací i celkově zvládnutou základní dramatickou teorií disponoval každý herec, a zároveň bylo vidět, jak si představení všichni aktéři skvěle užívají, a jak se jim na prknech líbí, a já si osobně myslím, že to je jedním z hlavních pilířů amatérského divadla, protože pokud je tento entuziasmus z herců cítit, automaticky je příjemné být pozorovatelem a obdivovatelem jejich hry. Zvlášť vyzdvihnout musím výkon herce sluhy Alfréda, který svoji skvěle napsanou roli zahrál s naprostou noblesou a přirozeností, čímž si při děkovačce vysloužil nejfrenetičtějšího potlesku celého večera a následovného složení poklony od porotců na rozborovém semináři. Na semináři se však rozebíraly především nedostatky představení. Jedním z nich byl podle porotců chaos ve výpravě příběhu, ve kterém se i soustředění diváci místy ztráceli. Také se porota shodla, že je dílo moc dlouhé na pointu, kterou se nám snaží sdělit, a proto by mu svědčilo razantní zkrácení. Naopak pochváleno bylo provedení scény a její vkusnost. Atmosféra na semináři byla přátelská a došlo se k závěru, že jsme byli diváky povedené a líbivé inscenace.

Komorní divadlo Lípa

Text: -nira-

Jedno představení, s názvem Sexem ke štěstí, letos uvidíme v Komorním divadélku Lípa, ke kterému se poutá zajímavá a pestrá historie. Nachází se ve starých Neratovicích a původním vlastníkem byla Spolana. Od poloviny šedesátých let byl správcem soubor „Havlíček“, jehož součástí byli i manželé Marie a František Živní. Od roku 1961 funguje jako divadlo loutkové a od roku 1965 i jako činoherní. Za tu dobu se tam vystřídal mnoho významných umělců. Například Dana Medřická, Jiřina Jirásková, Radovan Lukavský, Jiří Hanzelka nebo i duo Kaiser&Lábus. Vznikla tak alternace Pražské violy – Neratovická viola. Od roku 2021 spravuje divadélko Společenský dům Neratovice.

Redakce Kukátka

Šéfredaktor

Martin Peprný (Vyšší odborná škola publicistiky, absolvent GFP)

Redaktoři

Nikola Rajchertová, Barbora Moravcová, Vít Boháč, Ondřej Šimáček
a Linda Šprinclová (fotografka) (Gymnázium Františka Palackého)

Včerejšek obrazem

Fotografie: -lin-

Děkujeme
sponzorům

SDN
Neratovice

Středočeský kraj

Středočeský
kraj

město
Neratovice

NIPOS
pro kulturu
NIPOS
Artama